

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ В СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО В СУЧАСНИХ УМОВАХ

студент гр. Е-72 Шокіленко В.

Зростання ролі довготермінового кредитування дрібних і середніх фермерів та залучення іноземних інвестицій є визначальними чинниками забезпечення ефективного розвитку галузі. В умовах економічної кризи ці питання набувають особливої актуальності. Від їхнього вирішення на сучасному етапі значною мірою залежить відновлення та зростання матеріально-ресурсного потенціалу, підвищення рівня виробництва та конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках, вирішення всього спектра соціально-економічних проблем. Бюджетний дефіцит, скорочення державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників, фінансова залежність України від іноземних держав посилюють актуальність вирішення проблеми раціоналізації і підвищення ефективності використання наявних і доступних інвестиційних ресурсів.

На зразок американської моделі університетів земельних грантів (УЗГ) в Україні на базі УААН(академії аграрних наук) мають створити подібні університети, які за рахунок державних земельних грантів або за рахунок залучення фінансових інвестицій юридичних і фізичних осіб (з подальшою участю останніх у долі прибутку від впровадження нових технологій) будуть готувати нові покоління науковців і практиків у сфері сільського господарства. Саме такий крок може стати поштовхом до стрімкого науково-технічного розвитку с/г виробництва.

Ще одним із кроків підвищення фінансових інвестицій може стати створення державного банку землі та земельних ресурсів. В обов'язки такої установи мають входити такі функції як упорядкування земельного кадастру України, оцінка вартості земель с/г призначення, прийняття рішень з продажу або довгострокової оренди значної площі с/г угідь у користування крупним міжнародним агрохолдингам, вирішення питань з передачі земель у категорію не с/г використання (під забудову), довгострокове кредитування сільгоспвиробників та надання допомоги у залученні прямих інвестицій юридичних та фізичних осіб під нижчі відсотки, ніж у всіх комерційних банках. Діяльність такої установи має бути спрямована не на отримання значних прибутків, а виключно на розвиток АПК в перспективі.

Через відсутність відповідної застави, сезонність і ризикованість сільськогосподарського виробництва банки не можуть забезпечити сільськогосподарські підприємства середньо-та довгостроковими кредитами. За такої ситуації лізинг є одним з доступних та ефективних способів фінансування придбання сільськогосподарської техніки й обладнання. У країнах з ринковою економікою до 50 відсотків капіталовкладень здійснюється за рахунок лізингових операцій. Проте, в Україні і досі не повною мірою використовуються можливості цього фінансового інструменту. Темпи розвитку лізингу невисокі, особливо в галузі сільського господарства. До проблеми низької платоспроможності додається ще і проблема нерівних умов для суб'єктів ринку лізингових послуг. Потужна монопольна позиція державних лізингових компаній зумовлена використанням безпроцентних бюджетних коштів. Це дає змогу знижувати розмір лізингових платежів на ставку банківського кредитування. Наприклад, НАК «Украгролізинг» надає у фінансовий лізинг техніку під 3-5 відсотків річних, а приватні лізингові компанії — під 25-28 відсотків.

Таким чином, інвестиційні ресурси в тих обсягах, які фактично реалізуються, не забезпечують розширеного відтворення, а для більшості вітчизняних підприємств основним джерелом інвестицій є їхні власні кошти. Як наслідок, у складному стані перебуває матеріально-технічна база сільського господарства. Все це призвело до того, що більшість сільськогосподарських підприємств – збиткові.

Науковий керівник: доц. Карінцева О. І.